OTTO FRISINGENSIS

Admont, 2. Hälfte 12. Jh.

Seite 15r

Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26044
Copyright: Admont, Benediktinerstift

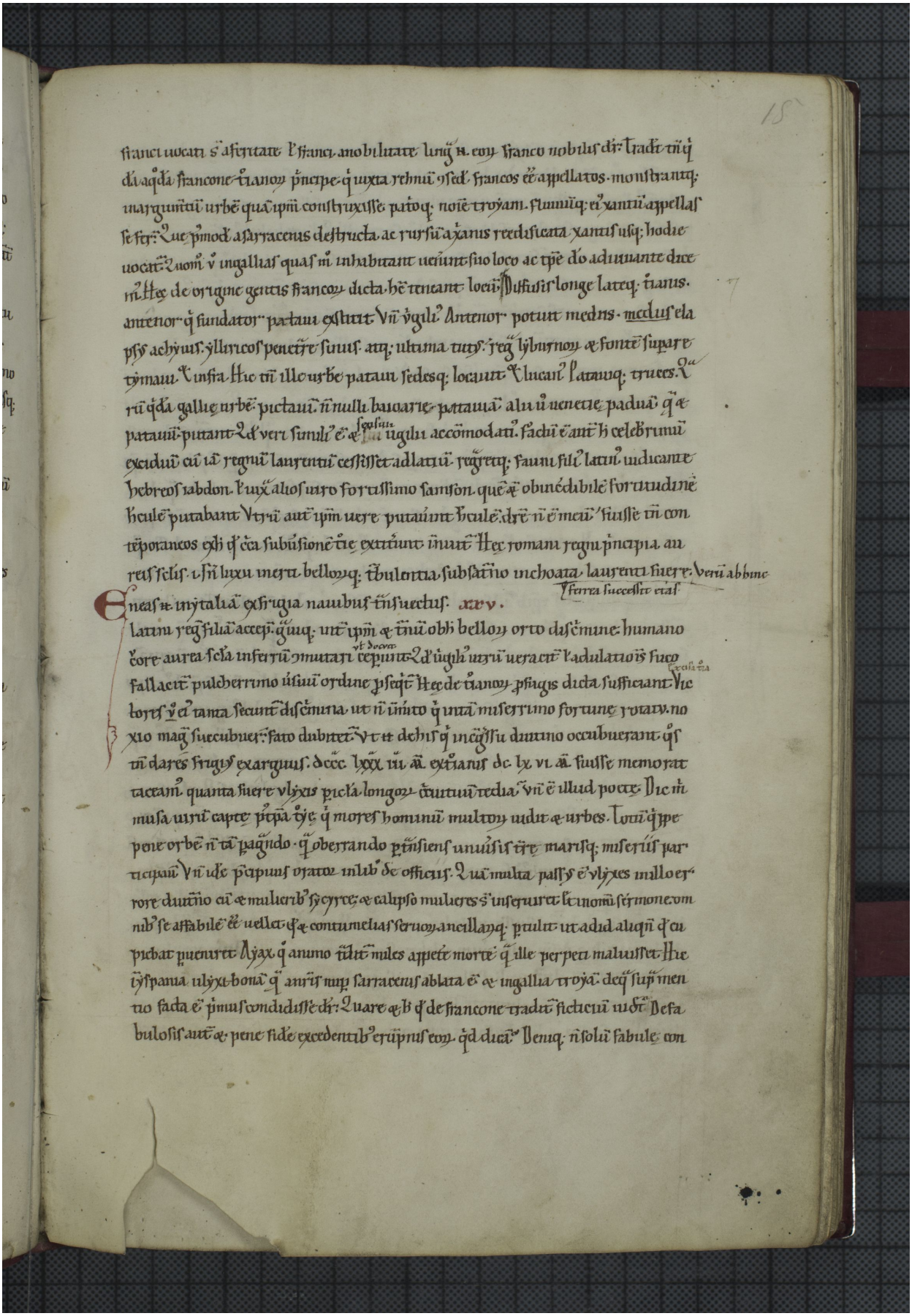

15

franci uocati s' aferitate l' franca. nobilitate lingue. eorum franco nobilis dicitur. tradit tui quidam aqdam francone tianorum principe. quem uixta rhenum sed francos esse appellatos. monstrantque. nargunetum urbem quam ipsi construxisse putoque. noie troyam. flumiique eiusdem xanthum appellasse fertur. Que primodum a sarracenis destructa ac rursum a xanthus reedificata xanthus usque hodie uocatur. Quorum uingallias quas mi inhabitant uenisse suo loco ac tpe dno adiuuante dicemus. Hec de origine gentis francorum dicta. hec teneant loci. Diffusis longe lateque tianis. antenor quem fundatorem patauii existit. Vnde virgilius. Antenor potuit medius. medius ela psis achiuis. illyricos penetrare sinus. atque ultima tuti. regna liburnorum. et fontem superare timaui. Et insia. Hic tui illo urbe patauii sedesque locauit. Et lucani. Patauique truces. Quarum quidam galliae urbem pictauium. nullum baioariae. patauiam alium uenetiae. paduam quae patauium putant. Id ueri simile est. et [sensum] ingenium accomodatum. sacrum etiam hi celebrium exercituum cum ita regnum laurentum cessisset ad latium. regnique. faunum filium latium iudicante hebreos iabdon. Puxque alios uiro fortissimo samson. quem et obiectabile fortitudine hercule putabant. Vtrum autem ipsum uere putauerint hercule. dere nemo meum fuisse tui contemporaneos. ecce quidem subsitione tue extinxerunt inuitum. Hec romani regni principia aureis seclis. usque luxu inertia bellorumque tabulentia substantia inchoata. laurentii fuere. Verum abhinc [Ferrea successere tempora]

Eneas in italiam egressus naubus tui uectus. xxv.

latinum regis filiam accepit. quique uxorem ipsum et tuum obii bellorum orto discrimine humano [ut decorum]
core aurea secla inferum mutari cepisse. Id ingenii uirum uerace. Et adulatione sui coq
fallacie pulcherrimo ut sum ordine prosequitur. Hec de tianorum prisciis dicta sufficiant. Vnde [Troiana]
lectores. ecce tanta secum discrimina. ut nemo dubito quin unum miserrimo fortune rotatu. no
xio magis succubuerit. fato dubitet. Vt et de his quorum incessu diuino occubuerant. quis
tui dares frigis exarguus. dccc. lxxxiii. annis extitisse memoratur. quanta fuere vlixis pricla longorum curruum tedia. vnde illud poete. Dic mihi
musa uirum capere prepta tyre. quorum mores hominum multorum uidit et urbes. Tuum quippe
pone orbem in tua pagindo. quem oberrando pertinsiens unum uisitare maris. miseriis par
ticipem. Vnde pirpuus orator in lib. de officiis. Quam multa passus est vlixes in illo er
rore diuino cum et mulieribus sycerce. et calipso mulieris insertum. et inomnium sermone com
nibus se affabilem esse uellet. quem et contumelias seruorum ancillarumque. pertulit. ut adiid aliquem quem
piebat puenuit. Aiax quem animo tulit miles appetere morte. quem ille perpeti maluisset. Hic
yspania ulixi bonam quam antis mp. sarracenis ablata est. et ingallia troyam. decem supi men
tio facta est primus condidisse dicitur. Quare et id quod de francone traditum fictitium uidetur. Defa
bulosis autem et pene fide excedentibus eruptus eorum quod dicatur. Denique nisi solum fabulae com